

Въ „Независимост“ участвуvalъ по едно време и Ботйовъ, като коректоръ и редакторъ на дописките. Той пишелъ, обаче, и уводни статии и участвуvalъ въ съставя-ването на политически прегледи¹⁾.

Отъ втората годишнина (януари 1871 г.) „Свобода“ почналъ да издава притурка на ромънски „Libertatea“—Supliment al diarului bulgar „Свобода“. Притурката съдържала статии за положението на българския народъ, за колебанията въ схващанията на великитѣ сили по разрешението на източния въпросъ, извадки отъ статии въ чужди вестници за насилия надъ българитѣ и пр. И притурката е била списвана съ свойствения пламененъ езикъ и темпераментъ на Каравелова. Тя е била издавана съ пропагандна цель.

„Свобода“ билъ спрѣнъ на 25 ноемврий 1872 година отъ ромънското правителство, по искане на Портата, която следъ залавянето на Димитъръ Общи и В. Левски и падането на комитетската архива въ турски рѣже (1872 г.) узнала за революционната дейност на неговия редакторъ. Каравеловъ подновилъ своя вестникъ на 23 февруари 1873 г., подъ название „Независимост“, обаче, обесването на Левски и разстройството на организацията се отразило така силно върху неговата чувствителна душа, че не успѣлъ да закрепи за дълго „Независимост“ и на 12 октомврий 1874 година го спрѣлъ за винаги. Каравеловъ отпадналъ духомъ. За това допринесли не само кризата въ организацията, но и напад-ките на „старитѣ“, особно недоразуменията му съ Хр. Ботйова по рѣководството на комитета. Вследствие на това голѣмиятъ революционеръ Каравеловъ се отказалъ отъ революционна дейност, на която билъ посветилъ 5 години отъ младините си и енергията си и, сломенъ отъ нещастия и интриги, отдалъ остатъка отъ живота си на просвѣще-нието на българския народъ. По негова инициатива било основано въ Букурещъ „Дружество за разпространение на полезни знания“, което издавало отъ 15 януари 1875 година до 15 мартъ 1876 година, сп. „Знание“, подъ негова редакция, два пъти въ месеца, форматъ 4⁰, стр. 16, абонаментъ: годишно за Ромъния — 12 фр., за Европейска Турция — 16 франка²⁾.

Каравеловъ промѣнилъ първоначалното си становище по отношение освобождението и образоването на българския народъ, но не тръгналъ слѣпо по стѣпките на бѣл-

¹⁾ Съвременници на Хр. Ботйовъ — Ив. х. Димитровъ, Д. Ценовичъ, Ив. Мѣнзевъ, Ив. Кѣршовски и др. твърдѣли, че Ботйовъ не билъ само коректоръ въ „Свобода“ и „Независимост“, но вземалъ участие и въ списването имъ. (Вж. Клинчаровъ: Мистификация съ произв. на Хр. Ботйовъ, стр. 5—9).

²⁾ Следъ освобождението, въ 1878 г. сп. „Знание“ е почнало отново да излиза въ Търново. Излѣзли петъ книжки.